

хождахъ та ся исповѣдувахъ и исказу-
вахъ дѣла-та си. Мнозина оше и отъ тѣ-
зи които правѣхъ магіи, доносахъ си
книгы-тѣ и ги горѣхъ прѣдъ всичкы-тѣ;
и като прѣмѣстивъхъ цѣнхъ-тѣ имъ, на-
мѣрихъ петдесетъ тысящи сребро. ¹⁹Така
сильно растѣше и крѣпѣше ся слово-то
Господне.

²¹ И като ся свърши това, ²⁰Павель по-
ложи духомъ, слѣдъ като обходи Маке-
доніи и Ахайи, да иде въ Иерусалимъ,
и рече: Като идъ тамъ, ²¹тѣрбва да ви-
дѣхъ и Римъ. И проводи въ Македоніи
двѣмина отъ ²²тѣзи които му слугувахъ,
Тимоея и ²³Ераста, а той остана за *мал-*
ко врѣме въ Азиѣ.

²⁴ А ²⁴въ онова врѣме готвѣмъ мѣтежъ
станъ ²⁵на пѣтъ-тъ *Господень*. Защото зла-
таръ нѣкой си на име Димитрій, който
правѣше сребърни храмчета на Артеми-
дъ, ²⁶и даваше на художници-тъ ²⁷голтѣмъ
печалобъ; Като събра тѣхъ, оше и други
работници които работѣхъ такъвизи нѣ-
ща, рече: Братіе, ²⁸вы знаете че отъ тѣзи

²⁹работъ е наша-та прѣхрана. ³⁰И *сега* ви-
дите и чуете, че не само въ Ефесъ, но
токо речи въ всичкѣхъ Азиѣхъ тойзи Павель
прѣдума и обзрихъ много народъ, като

казува че ³¹не сѣж богове тѣзи които ся
правятъ съ *человѣчески* рѣцѣ. И не само
това наше художество е въ опасность да
дойде въ прѣзрѣніе, но и храмъ-тъ на
великѣхъ-тъ богыниъ Артемидѣ, да ся въз-

мни за нищо, и ще ся съсыле нейно-
то величіе, коѣкто цѣла Азія и вселенная
почита. ³²Това отъ какъ зачухъ тѣ, испъл-
ненъ съ гнѣвъ, ³³выкахъ и казувахъ: Ве-

лика е Артемида Ефесская. И смущеніе-
то ся распрострѣ по всичкий градъ, и
впуснѣхъ ся единодушно на позорище-
то, като држнѣхъхъ съсѣ себе си ³⁴Маке-

донцы-тъ ³⁵Гаія и ³⁶Аристарха Павловы-тъ
спѣтници. А когато Павель щѣше да влѣ-
зе между народъ-тъ, ученици-тъ го не
пуснѣхъхъ. Така и нѣкои отъ Азійскы-тъ

начальници, понеже му бѣхъ прѣатели,
проводихъ до него и моляхъ му ся да
ся не показва на позорище-то. И тѣ е-
динъ ³⁷выкахъ едно, а други друго; защото
събрание-то бѣше неразбрано, и повече-то

не знаехъ защо ся бѣхъ събрали. А отъ
народа ³⁸искарахъ ³⁹Александра *да говори*,
понеже Іудей-тъ прѣдложихъ него; и
Александръ ⁴⁰помахъ съ рѣжъ и щѣше да

⁴¹отговорѣ на народъ-тъ. Но като го
познахъ че е Іудеинъ, ⁴²нададохъ единъ

гласъ всичкы-тъ и ⁴³выкахъ колкото до
два часа: Велика е Артемида Ефесская.
⁴⁴*На това* писарь-тъ *градскій* като утиши
народъ-тъ казува: Мѣжже Ефесскы, кой
е онзи ⁴⁵человѣкъ коѣто не знае че градъ-
тъ Ефесъ служи на великѣхъ-тъ богыниъ
Артемидѣ и на ⁴⁶падналыи-тъ отъ Юпи-

⁴⁷тера *идолъ*. И тѣй това като е неоспори-
мо, вы тѣрбва мирни да бѣдете, и да не
правите нищо несмысленно. Защото сте
довели тѣзи ⁴⁸человѣцы, които нито сѣж
святотатци, нито богыниъ-тѣхъ ви хулятъ.

⁴⁹И тѣй Димитрій и художници-тъ които
сѣж съ него ако иматъ сѣдѣжъ съ нѣкого,
има дни ⁵⁰сѣдобни, има и исправници: не-
ка излѣзътъ да ся сѣдѣтъ единъ съ дру-
гой. Ако ли ⁵¹тѣрсите нѣщо друго, въ за-
конно-то събрание ще ся рѣши. Защото
за ⁵²днешній-тъ *мѣтежъ* опасно е да ны не
обвинятъ като ⁵³размирници, понеже нѣма
никаква причина съ коѣкто бы могли да
⁵⁴оправдаемъ това *бесчинно* стичаніе. И това
като рече, ⁵⁵распуснѣ събрание-то.

ГЛАВА 20.

1 И слѣдъ утишеніе-то на ²мѣлѣхъ-тъ,
Павель ³призва ученицы-тъ, ⁴прости ся съ
тѣхъ, и ⁵излѣзе да иде въ Македоніи.

2 И като прѣминъ онѣзи мѣста, та ги у-
вѣща съ много думы, ³дойде въ Елладѣ.
3 И като прѣсѣдѣ *тамъ* три мѣсеца, ⁴по-
неже Іудей-тъ ся наговорихъ да му сто-
рятъ зло на ⁵трѣгваніе-то му за въ Си-

рійхъ, ⁶рѣшено бы за върне прѣзъ Ма-
кедоніи. И придружихъ го до въ Азиѣхъ
Сопатръ Берянииъ-тъ, и отъ Солунцы-тъ
⁷Арпистархъ и Секундъ, и ⁸Гаій отъ Дер-

виѣхъ, и ⁹Тимоеей; Азиѣи-тъ, ¹⁰Тихиѣхъ и
¹¹Трофимъ. Тѣ като бѣхъ стигнали по
напрѣдъ, ¹²чакахъ ны въ Троадѣ; А нѣи
отидувашы отъ Филиппы ¹³слѣдъ дни-тъ
на ¹⁴бесквасны-тъ хлѣбове, и за петь дни
дойдохмы при тѣхъ ¹⁵въ Троадѣ, дѣто

прѣсѣдѣхмы ¹⁶седмъ дена.
7 И ¹⁷въ первый-тъ день на седмицъ-тъ,
когато бѣхъ събрали ученицы-тъ ¹⁸за ло-
меніе-то на хлѣбъ-тъ, Павель, ¹⁹понеже
щѣше на сутринь-тъ да трѣгне, разгово-
ряше ся съ тѣхъ; и прострѣ слово-то до

²⁰срѣдъ ношъ. И горѣхъ свѣщи много ²¹въ
горницѣхъ-тъ дѣто бѣхъ събрали. И едно
момче на име Евтихъ, като сѣдѣше на
прозорецъ-тъ, ²²тежъкъ съиъ го бѣ налѣ-
гнѣлъ когато Павель ся разговаряше на-
дълго, и ²³обладано отъ съиъ-тъ, ²⁴падна

с Мат. 3; 6.
т Гл. 6; 7. 12; 24.
у Рим. 15; 25. Гал. 2; 1.
ф Гл. 20; 22.
х Гл. 18; 21. 23; 11. Рим. 15;
24 до 28.
ц Гл. 13; 5.
ч Рим. 16; 23. 2 Тим. 4; 20.
ш 2 Кор. 1; 8.

и Вижъ Гл. 9; 2.
б Гл. 16; 16; 19.
оу Псал. 115; 4. Иса. 44; 10
до 20. Іер. 10; 3.
ь Рим. 16; 23. 1 Кор. 1; 14.
ъ Гл. 20; 4. 27; 2. Кол. 4;
10. Филипп. 24.
ю 1 Тим. 1; 20. 2 Тим. 4; 14.
я Гл. 12; 17.

—
а 1 Кор. 16; 5. 1 Тим. 1; 3.
б Гл. 9; 23. 23; 12. 25; 3. 2
Кор. 11; 26.
в Гл. 19; 29. 27; 2. Кол. 4;
10.
г Гл. 19; 29.
д Гл. 16; 1.
е Ефес. 6; 21. Кол. 4; 7. 2

Тим. 4; 12. Тит. 3; 12.
же Гл. 21; 29. 2 Тим. 4; 20.
з Иск. 12; 14. 15. 23; 15.
и Гл. 16; 8. 2 Кор. 2; 12. 2
Тим. 4; 13.
і 1 Кор. 16; 2. Отк. 1; 10.
к Гл. 2; 42. 46. 1 Кор. 10;
16. 11; 20 и др.
л Гл. 1; 13.